

ПРАЦЯ

ОДИНОКА УКРАЇНЬКА ЧАСОПИСЬ У БРАЗИЛІЇ
Виходить кожного четверга о 8-ій год. рано.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА. — РЕДАГУЄ: ПРОФ. П. КАРМАНСЬКИЙ.

“ПРАЦЯ”

Український просвітно-економічний тижневик у Бразилії.

ПЕРЕДПЛАТА У БРАЗИЛІЇ:

Річно 10\$000, піврічно 5\$000

Для Північної Америки 2.500 дол.

Для Канади 2.500 дол.

Для Аргентини 6 пезів.

Приймається оголошення по ціні

200 ре. від одного рядка 8 см.

довгий одноразово або його місце.

PRACIA

Jornal semanal para os Uk-
rainos no Brazil.

Publica-se em Prudentopolis
às Quintas Feiras.

PRACIA

Prudentopolis — Parana

Ми Україні! до краю
В нас є сила Козаків!

Не розлучать нас ні море,
Ні межі чужих країв. Гімн ам. Укр.

Український хор.

Великий орган, котрого труби замість бути зробленими з дерева чи з металю, є з мяса і з костей, маючи за тастри глотку, за міх легкі, за ноти всі почування душі — ось чим є Український хор.

Людський інструмент, настроєний Богом, складається з гуртка тісно звязаного тим самим ідеалом, котрий заки видасть голоси, дожидає згуку діапазону корифея, так, як слухається голосу Батьківщини, щоб дати себе провадити в піснях, які виливає.

Так мєльодії, переходячи крізь серце сих співаків, перепоюються в ньому тугою, котра їх переповнює, сумом, котрий їх огірчує, усім довгим терпінням, яке від віків гніте сю Україну з такими квітучими й оксамітними полями, як їх описує Міцкевич (?), і героями в роді Мазепи, необачного гетьмана, якому геній Байрона збудував вічний пам'ятник.

Слухаючи цього хору, не мається вражіння хору, а одного-єдиного голосу, будь збемольованого ніжністю, будь піднесеного до героїчних співів, і співи плывуть, ніжні, або могутні, розвиваються, творять щоб добре висловитись, оточення і передаються аудиторії з

насолуду, не користується ніяким інструментом, бо він розвивається, сам собою творячи це, що творили два флети, котрих назви переказав нам Варрон: „інцентивний“, який творив спів, і „сукцентивний“, який доповнював його акомпаняментом.

Хор вибухає повним унізоном і з нього вилітають голоси, носители поетичного відчуття, як бжолки, що з квітового нектару, зносять висаний мед, і акомпаняменти, гомін під сординкою при зачинених устах — є роєм для прикрашення авреольом трудящих товаришок.

І ся сординка стоїть за оркестру добре настроєних струнних інструментів, даючи повну ілюзію присутності, хоч і невидимої усіх барв, при чому не бракує навіть гарфи, що від часу до часу виявляє себе своєю звучністю, торкана не в струнах свого гармонійного мережева, а в устах деяких співачок.

Такі концерти є справжніми ономаotopeями, чудами наслідування.

Це не тільки ілюзія оркестри, яку вони викликають в нашій душі, але ілюзія всіх звуків природи; шум вітру, лагідний шепіт, і шевеління дерев, ледви чутний гамір плывучих від, спів пташок, рев звірів аж до... голосів людського

собі житте в погідному світі, серед гармоній, у повітрі, розлитих, немовби носився воздухами запах піль весною.

Якщо чар музики, прославлений легендою, є признаний усіми естетами і мудрецами, котрі сьогодні, як також і в часах, коли ся ніжна штука вважалася божественною, використовують її в домах для божевільних, щоб злагодити, роз'яснити дур помішаних, як це робив Давид і Савл, то її діяльність обертается дійсно в чарівництво, ворожбицтво добродійне, коли в нім міститься релігійна повага, яку відчувається в хорі, що гостює у нас, приїхавши з земель більш орієнтальних ніж західних, де в противенстві до снігу, який встелює поля, який заступає на деревах листе, який вкриває гори і сковує ріки, горить в душах вітхненне і одушавленне палахкотить полум'ям в серцях усіх.

Бідна Україно!

Діждалася того, щоб побачити Волю у твоїх заморожених межах і вже готовилася радісно, щоб її приймати, аж тут привид розплився і замість співати празничні гимни, ти заплакала під бременем більшого поневолення.

Польща, твоя сестра неволі, знову простерла на вітри свій прапор при звуку гимну, який співав Кос-

тині. Співай, поневолена Україно! Співай ніжний цвїркуне! Прийде колись весна, котрої ти дожидаєш!

Коельо Нетто.

(Jornal do Brasil, Rio, (23.IX. 1923).)

Примітка: Коельо Нетто (Coelho Netto) один з найвизначніших письменників сучасної Бразилії, автор чисельних прозових творів, популярний журналіст. Серед многих його книжок, дійсно бразилійських, вибиваються на передове місце «Sertão e Banzo» і «Rey Negro». — П. К.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ В СВОЇЙ ХАТІ СВЯТЕ ПИСЬМО НОВОГО ЗАВІТА? Впали заборони, щезли леди зимові, маємо ту книгу книг вже на рідній мові. Чому ж не читаєте? Замовляйте у редакції „Праці“. Один примірник в добрій і сильній оправі коштує 10\$000 без пересилки поштової.

Ким є митрополит Шептицький?

Польські брукові базети, а за ними очевидно і блазеньський. «Люд», вилывши на протязі трьох років його перебування поза межами польської Содоми цілі ріки бруду своєї забачненої душі, взяли останніми часами до нової мето-

ревеляції посла Заморського: «Митрополит Шентицький походить з старої польської родини, є внуком після матери Олександра Фетра. Кармазин польський австрійський граф (чому не польський?), римо-католицького обряду» і т. д. «Видвинули його при допомозі Відня вельможні і угатувані його свояки Поляки... думали, що це Поляк стає релігійним головою Руснів» (Ага! — Ред.) А далі: «За проводом митрополита щораз більша кількість Українців зачала признаватися до гайдамаків». І знову йде така квітка правдомовности: Коли митрополит вперше промовив у львівському соймі по українськи і Післяк зятривожні почали в колюарах сойму розмови на сю тему, батько Митрополита підійшов до них і сказав: «Знаю про що ви, панове говорите. Можете говорити далі, бо я від сьогоднішнього дня не маю вже сина». І знову йде брехня, котру ми вже доказали безсоромним падрам з «Люду» кількома наворотами про нібито лист Митрополита до царя, яким він мав витати його з заняття Львова, і про ніби то перехід «лічних» греко-католицьких священників на православ'я під впливом сього листа, а времті закінченне, в якому кажеться делікатно: Львів справедливо не хоче випустити до своїх стін «чоловіка, що сплив польською кровію» (не добре сказано? — Ред!), ролячи його відповідальним за вигодування ненависти, гайдамаччини, диких інстинктів серед руського духовенства, за братовбивства, війну (отже не Пилсудскі, а Митрополит почав війну, щоб завоювати Варшаву! — Ред.), за жертви золочівської різні (ну й посяться з цєю «жезью» як жид з пархами... Ред.), за тисячі виморожених і виголоджених по концентраційних таборах, за бестіяльські жорстокости. — І висновок: «Отже уряд робить добре, що не хоче випустити цього чоловіка до краю.»

Тільки за збожеволілим вшехполяком Заморським «удтиві» сівачі Божого слова папри лазарети. Усю гидь польської душі, усі злочини польських звірів, все пекло, в якому вже п'ять літ мучиться український нарід, безсоромно повернули другим кінцем звалюючи їх на Митрополита...

на пляму, болото на болото, гній на гній — бо їх брудна душа жадна того.

Та все таки не можна промовчати деяких брехонь, котрі можуть неосвідомленого читача звести з дороги розуміння правди. Неправдою є, що Митрополит походить з польської родини, натоміць є правдою, що його родина стара, працара і є чисто українською, на що вказує сама його родова назва і факт, що він має перед собою двох предків українськими митрополитами і тепер його невирідний брат Клементій займає високе становище в церковній українській ерархії, будучи монахом українського чину Студитів. Є натоміць правдою, що польська брудна кров влилася в це працаре українське дерево тільки останніми часами, так, як ся отруйна кров вливається підступом в багато жил, в яких пливе пляхотва кров українська споконвіку. І не Митрополит зрадник польського народу, а зрадником українського народу є його брат, що помагає на свій рідний нарід муштрувати польських різунів і замкає в тюрму свого хорого брата. Таким самим злодійським способом зачислили Поляки до своєї національної метрики сотні благородних пляхотських українських родів, бо знають свою нікчемність роду, знають, що з їх власної крові можуть зродитися тільки карли, яких кличем: «Ідз, пій і попушай паса» та «гуляй дуса без контуса». І коли схотів би від Поляків виєкзеквувати всі крадіжки в чужій крові, то приходилося б починати найбільшим польським «крульом» Собієським, Косцюшкком, Міцкевичем, дерейти до Потоцьких, Санігів, Тишкевичів і соток історичних українських родів, а кінчити Падеревським (Жидом) і Пилсудским (Лігвином). Полякам залишилися б хіба герої Зіми, Рафаловскі, Мацохи і Желіговскі.

І неправдою є, що батько Митрополита вирікся свого сина Андрея, натоміць є правдою, що дуже його любив, шанував, часто гостив у свому маєтку в Прилбичах, сам будучи за старим, щоб зважитися на крок повернення до свого народу який його видав і якого дочка його несакажених предків викормили своїм молоком.

І неправдою є, що чисельні україн-

не жилиб. І сійте ненависть, а плоди сійби колись зберете. Бо не все бразилійський Українець буде терпеливим і буде прощати в імя вашої забрудженої чернечої рясн.

Податок на „Фонд негайної допомоги“

Оподаткували себе далі:

228. п. Антін Менсія з Трес Баррас на 2\$ місячно,
 229. п. Іван Задерецький з Трес Баррас на 1\$ місячно,
 230. п. Стефан Парамушак з Трес Барас на 2\$ міс.,
 231. п. Ілія Ярема з Трес Баррас на 2\$ місячно,
 232. п. Іван Корчак з Трес Баррас на 2\$ міс.,
 233. п. Василь Ковальчук з Трес Баррас на 1\$ міс.,
 234. п. Теодор Сеньків з Трес Баррас на 1\$ міс.,
 235. п. Васизь Калатай з Трес Баррас на 2\$ міс.,
 236. п. Стефан Мартинович з Трес Баррас на 1\$ міс.,
 237. п. Михайло Колодій з Трес Баррас на 2\$ міс.,
 238. п-на Катерина Соломон з Інсп. Карвальо на 200 рс. міс. (зложила 2\$400 (1 рік) і кличе на такуж суму: п.п. Анну Патеригу з Бара Гранде, Емілію Лапчак з Прудент., Евдокію Миськів з С. Андраде і Марію Трач з Есперанса.
 239. п. Микола Літинський з Оутубро на 500 рс. міс. (зложив 6\$ 1 рік) і кличе на такуж суму: п.п. Івана Дзюбатового з Оутубро, Павла Ратушного і Василя Городинського з Вісенте Машадо.
 240. п. Текля Михальчишин з Мірінь на 200 рс. міс. (зложила 2\$400 за 1 рік) і кличе на такуж суму: п.п. Анну Лабіш з лінії Гварапуава, Марію Конопацьку з Оутубро і Анну Брикайло з Віс. Машадо.
 241. п. Марія Пузяк з Мірінь на 200 рс. міс. (зложила 2\$400 за 1 рік) і кличе на такуж суму: п.п. Анну Лису і Татіану Андрухів з л. Гварапуава і Марію Городинську з Віс. Машадо.
 242. п. Антін Кельнер з Конз. Поль на 500 рс. міс. (зложив 6\$ за 1 рік) і кличе на такуж суму: п.п. Василя Загребельного з Конзуль Поль, Стефана Кінаша і Петра Кельнера з Терасізма.
 243. п. Михайло Козлінський з Марешаль Маллет на 1\$ міс. (зложив 6\$ за 6 міс.) і кличе на такуж суму: п.п. Михайла Солтівського, Петра Хому і Василя Козлінського — усіх з цієї оселі.

З Трес Баррас:

п.п. Антін Менсія 12\$ (6 міс.), Іван Задерецький 6\$ (6 міс.), Стефан Парамушак 2\$ (1 міс.), Ілія Ярема 2\$ (1 міс.), Ів. Корчак 2\$ (1 міс.), Василь Ковальчук 2\$ (1 міс.), Теодор Сеньків 1\$ (1 міс.), Василь Калатай 2\$ (1 міс.), Стефан Мартинович 2\$ (2 міс.), Михайло Колодій 12\$ (6 міс.). — Подав секретар філії У. С. в Браз. Іван Задерецький.

З Прудентополя:

п.п. Антін Кельнер з Конз. Поль 6\$ (1 рік), Катерина Соломон з Інсп. Карвальо 2\$400 (1 рік), Микола Літинський з Оутубро 6\$ (1 рік), Текля Михальчишин з Мірінь 2\$400 (1 рік), Марія Пузяк з Мірінь 2\$400 (1 рік), Микита Дутчак з Бара Гранде 6\$ (1 рік).

З Марешаль Маллет:

п.п. Михайло Козлінський 6\$ (6 місяців), Микола Сембай 12\$ (1 рік), Анастасія Сембай 6\$ (1 рік).

Разом	156\$200
Було	1.940\$500
Заг. сума	2.096\$700.

На будову Студенського Дому у Відні,

зложив п. Олекса Щеремета з Марешаль Маллет 5\$. — З попередньою сумою разом 207\$500.

УКРАЇНСЬКА СПРАВА

Меморіал През. Е. Петрушевича на Лігу Народів. Др. Е. Петрушевич вніс до Ліги Народів обширний меморіал в справі лядських варварств у Сх. Галичці, домагаючися вислання міжнародної комісії до розслідування справи на місці і переведення ревізії рішення Ради амбасадорів з д. 14. марта ц. р.

Текст меморіалу поламо в найблищому числі «Праці».

Галицьке правительство в Женеві.

Президент Галицького правительства, др. Евгєй Петрушевич, приїхав сюди разом з проф. М. Лозинським та експертом В. Степанківським. Тут відбувається зїзд відпоручників поневолених Польщею народів, в якому галицькі Українці беруть визначну участь. Зібраний матеріал буде предложений Лізі Націй.

В Женеві під пору перебуває американський представник Колби, і з ним має бачитися Петрушевич. Колби лаго-

кати. І як будуть сі діти проклинати батьків, що не уміли думати й дивитися далі ніж на кінчик свого носа, та не уміли забезпечити їх перед нуждою й яєбрацтвом!

А всему тому намагався У Союз зарадити, основуючи Земельний Банк, який мав на меті: скуповувати землі поки ще час. Та мушкеті висьміяли наш почин.

Ой будете ви сьміятися, коли прийдеться платити за шакер по 10 і більше контів! Тоді сьміятися буде хто инший...

Зворушуюча щирість куритвських польських газет. — «Челі клямства і бредне».

За 1\$ платиться 62.300 поль. марок. (Ливи «Люд» з 6. ц. м.).

Перед тижнем платилося 35.000. Ба! не минуло і тижня, як «Газета поль. в Бразилії» занотувала за 1\$ — 92.500 поль. марок. Осьтак виглядає стабілізація польської валюти! А може це «Львуф» навів таку силу польських «грошей», і так обнизив їх вартість?

— «Поляки ніколи не визначалися совістю і охотою в плячєнію податків. Навть можна сказати, що «Ржечпосполіта» згинула в наслідок не плячення податків». («Газета польська в Бразилії» з д. 6. ц. м.).

Не маємо до цієї сповіді додати нічого — Ред.

— «Великий вже час дати докази, що дар який Польща отримала з присуду історії (чгтай Франції. Ред.) у виді доступу до моря, зможемо втримати й відповідно використати». (Тамже).

Теж коментарі зайві. — Ред.

— «Газета Польська в Бразилії» з д. 6. ц. м. доносить, що Ліга Народів відкинула домаганне Польщі скинути з себе обовязок платити на утриманне Ліги Народів (котрій Польща завдячує Вильно, Гор. Шлеськ і др.).

Редакція додає до цього таку замітку: «П. Ашкенази (представник Польщі на Лігу Народів, жидок) робив на Лідзі Народів приречєння, що польський уряд заплатить рати не тільки за себе, а і за другі держави, а сьогодні за цього пана мусить соромитися цілий нарід — а жидки тішаться».

Ось, бачите, які то Поляки щедрі на слова і якорь дорогою добували рекламу про «потенг'у» Польщі. Поводі цю рекламу

тою польською в Бразилії» про «Львуф», що «на твим покладзе чууцьсен як в Польсе», бо на ньому від морської хориби рве чоловіка так, як в польській «ржечпосполітей» від смороду, нехарства й безладдя.

Але ми не повіримо «Люд»'ови, який пише, що тепер «зникнуть посередники, які на нашій нужді і скитальстві зарабляли», певні того, що в цілій Польщі не знайдеться ніодин бідака, який навіть задармо хотівби їхати на польському трансатлантику, що їхав з Європи до Ріо 6 місяців, заєдно «компйонц жагле в вуд кришталє», бо кождому й нуждарєви житте наймилійше. І не віримо щирости запрошенія «Люд»: «Пшибивайце як найченпей!», як не вірить внього «Люд», котрий знає, що «Львуф», хочби не спочивав ні дня, погребує на одну дорогу з поворотом більше одного року. А врешті блямажу з «Львуф'ом» стане паранським польським патріотам що найменше на три роки.

— Польща має щастя!

Великий польський скарб, дуже великий! і тому тяжко його пильнувати і дивитися, як він гнаний довгами зростає.

Побуде один міністер при польськєм скарбі — і піде. Побуде другий — і піде. Так в безконечність.

Найліпший був міністер скарбу в Польщі, Лінде. «Аж він» казали Поляки «виратує Польщу». Показалося, що ні. Як кого уратував, то себе від дальшого сміху, стиду і ганьби.

На його місце прийшов Кухарекі. Поляки кажуть, що «аж він спасє Польщу». Чи так, як Лінде і його попередники?

Видиться, що так, бо як чути, то цей Кухарекі смішний чоловік. Він не дбає за сміх з него, а дбає, щоб цей сміх вийшов йому на користь. А Польща? Нехай сама з себе сміється.

Поживемо, то побачимо, чи так буде.

Коли кого з Поляків Польща хоче осміяти, з'огидити, цєго робить міністром скарбу. Це сталося з Лінде'м і з його попередниками. Та вже не втне цєго з Кухарекі. Цей їй наварить...

Має Польща щастя!

УЖЕ прийшли замовлені Просвітною Секцією підручники шкільні і можна їх замовляти у Ред. «Праці» по ціні:

1. С. Черкасенко: Буквар — 1\$400 (вже вичерпаний).
2. А. Крушельницький: Друга Читанка — 2\$600
3. А. Крушельницький: Третя Читанка — 3\$500.

Пошукується учителя, Українця, що знає українську і португальську мову. Зголошення слати на адресу:

Antonio Mensia, Tres Barras — S. Catharina.

Купуйте насінне!

Михайло Іванків

одержав новий транспорт найлучшого АМЕРИКАНСЬКОГО НАСІННЯ, яке як раз вдається найкраще в нашєм бразилійськєм підсоню і

яке продає по ціні 150 реїсів за пачку.

ПРИГЛЯНЬТЕСЯ ДОБРЕ НА ПОМІЩЕНУ ТУТ МАРКУ; така марка знаходиться на кождій пачці і такої марки домагайтеся завжди у ваших продавців, бо лиш такої марки насіння є найлучше і до 3 днів кїльчиться.

Крім цєго поручаю рівнож по дуже зниженій ціні великий склад різнобарвної та найдобірнійшої матерії, готових убрань, капелюхів, обуви, машин до шиття, кухонного начинья, і много инших дрібних та найпотрібніших річей.

Також одинокий в Паранє склад АТРАМЕНТУ до писанья. Цей атрамент урядом патентований і узнаний за найлучший. Оден кружок на 2 фляшочки коштує 250 ре.

Для перепродуючих 100 процент опуєгу. Приходїть і переконайтеся!

З правдивим поважаннем

Михайло Іванків

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ «SÃO JOSÉ»

Володимира Кульчицького

В ПОНТА ГРОССА

Виконує всі роботи як найкраще з спеціальним узглядненнем системи «Talho elegante». Убранья після міри, як: військові уніформи, одяги колегіяльні, спортові, ловенькі.

Для духовних: ряси, римські капи, нагортки, пояси, берети і др.

Пишіть на адресу:

WALDEMIRO KULCZYCKI — Rua Pinheiro Machado, 66 (em frente do Colégio São Luiz). — Est. do Paraná — Ponta Grossa.

Оголошення.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЛЯ В МІСТІ ІРАТІ

В КОЗАКЕВИЧА

родів приречення, що до того, що заплатити рати не тільки за себе, а і за другі держави, а сьогодні за цього пана мусить соромитися цілий нарід — а жидки тішаться».

Ось, бачите, які то Поляки щедрі на слова і якою дорогою добували рекламу про «потен'у» Польщі. Поволі, поволі, блахман розпливеться.

— «Люд» з д. 9. ц. м. подає сензаційну інформацію п. Т. Дембіцкого, з якої довідуємося, що славетний «Львуф» їхав з останнього європейського порту до Кап Верде (дорогу шістьох днів) ні менше, ні більше — тільки **чотири тижні**. А далі довідуємося, що «погоду ми мали переважно добру», і що при сій погоді польський «трансатлантик» колесився «дуже», вода заєдно вливалася на налубу великана, який був все такий похилений, що на столі не могла втриматися книжка і тарелі при обіді приходилося все тримати в руках.

А «Газета Поль. в Браз.» з д. 10 ц. м. пише: «Ані то збудований з сталі великан, ані торговельний парохід, тільки звичайний вітрильник». (Гепер нам зрозуміло, чому він цілу дорогу «купав вітрила» у воді, як писав славетний «поет» з «Люд», і бачимо, що ми зробили кривду «поетови», посміхаючися з нього).

А врешті «Свіг» з д. 9. ц. м. подає такі цінні відомости про «польської фльоти Львуф єдини». «Львуф, шкільний корабель, тримаштова барка з моторами, 1600 тонн, Збудований 1864 р.»

1600 тонн! Господи, що за великан! Такими великанами в Паранагні возять банани по прибережю. І ми не помилилися дуже, коли віднесли його уродини до часів відкриття Бразилії. Старушок...

Попри сю «славу польської фльоти» польська «потен'а» має ще інших 10 трансатлантиків, які разом з «Львуфом» мають поємности аж на 11.000 тонн, себто тільки, що пересічний трансатлантик один. І чи не мав раці «людовий» поет кричати «во все услуханіє»: «Польської фльоти застемі велькі? Ей богу, не брехав, куме! — І нам не лишається ніщо наше, як з тим безсмертним «поетом» кричати: «Нех жие польська фльота!»

І приходиться сказати словами нашої приповідки: «Пішла баба на оріхи, набрала штири міхи. В кождім міху по оріху — наробила баба сміху». Аякже!

І приходиться сконстатувати з «Газе-

Кухарекім. Цей їй наварить...
Має Польща щастя!

Оголошення.

Календар „Праці“ НА РІК 1924

Вже друкується і небаком появиться в розпродажі.
Сьогорічний календар визначається добром інформаційного, навчаючого і літературного матеріалу і зможе вдоволити найбільш вибагливого читача.

Наклад з огляду на дорожнечу паперу і друкарського матеріалу невеликий і треба спшитися з замовленням, щоб так, як в минулому році не прийшлося деяким лишитися без нього. Ціна Календаря з відомих причин буде вище, ніж о одного мільрейса більше, як у попередніх роках.

ЗАМОВЛЯЙТЕ СТАМПИЛІ ДЛЯ ФІЛІЙ У. СОЮЗА. У редактора „Праці“ знаходяться стампили (печатки) для філій У. С. в Бразилії і замовляти їх можна по ціні 11\$ з поштовою пересилкою включно.

ЗЕМЛЯ НА ПРОДАЖ.

На бувшій мілітарній кольонії Шопінь, над Ігвассу, що віддалена від Гварануви на 21 милю, є до продажу великий, вже розмірений комплекс землі для наших поселенців, які знайдуть там своїх братів Українців, мешкаючих на Шопінь вже 12 літ. Земля дуже добре надається на всі роди збіжжя, є герва матте і кана. Зголошуватися до п. José Franquelim de Oliveira em Chopim, cor. Mangueirinha, via Guarapuava. 26—17

Найбільший український склеп

Івана Стодільного на кольонії Іраті

має на складі великий вибір капелюхів і господарських знарядів, начинне кухонне і столове, товари споживчі і напитки краєві та заграничні. Продажа по найнищих цінах. Купує всі продукти кольоніяльні.

Експедиційний дім

Сильвестра Доняка

Всякі експедиції товарів, що переходять через Іраті, відбираю зі стації і пересилаю на місце призначення за умірковане винагородження.

Сильвестер Доняк, Іраті.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЛЯ В МІСТІ ІРАТІ

В. КОЗАКЕВИЧА

ПОСИДАЄ НА СКЛАДІ великий вибір різнородної матерії, каземіри, пал, понші (плащі), готові убрання, капелюхи; знаряди рільничі і господарські, начинне кухонне і столове, товари споживчі, напитки краєві і заграничні, різнородні діточі забавки і проче, що тільки входить в обсяг купецтва.

КУПУЄ пшеницю, жито, ячмінь, кукурузу, фасолю, горох, герву-матте, шкіри, віск, масло, яйця і інші продукти кольоніяльні.

Wlademiro Kozakevitch

Iraty

Адреса тлгр.: «Kozak»

Paraná

BEVAM AS CERVEJAS DA ATLANTICA

CAIXA
POSTAL
246.

TELEPHONE
454.

Atlantica

Luzitana

Curitibana — Porter

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСЬТЕ ПРОДУКТА ПИВОВАРНІ АТЛАНТИКИ Т. А. (ул. Ігвассу — Куритиба)???

ПИВА

ЯСНІ: Атлантика, Люзитана, Гамбург, Куритибана, Паранаенсе; ТЕМНІ: Мюнхен, Кульмбах, Демократа, Портер.

НАПИТКИ:

Атланта, Вільц, Вода Столова, Женжі-бре; ГАЗОЗИ: з Цитрини, Абакаші, Малин, Помарапч, Содова воде.

Панове Хлібороби! Купуємо кожду скількість ячменю і платимо найлучші ціни! Роздаємо також насіне ячменю за контрактом і продаємо вибране насіне ячменю.

Сухі дріжджі Атлантики є найлучші і економічні.

Одинокий склад нашої пивоварні у Прудентополи в домі п. М. Козловського.

„Cervejaria „Cruzeiro“

Одна з першорядних пивоварень в Куритибі — поручає Вп. пп. Купцям з провінції пиво власного виробу по найдешевших цінах, як: «Cruzeiro», «Pilsen», «Pomba», «Escureinha» і інше.

КУПУЄ до власної солодівні ЯЧМІНЬ у ріжній скількості і платить найвищу ціну.

CURITYBA — Caixa Postal 180